

rozhodnutím zákon. Napadá proto státní zastupitelství rozhodnutí soudu právem opravným prostředkem zmateční stížnosti, jenž má místo vždy, jde-li o porušení zásad zákonem o podmíněném odsouzení závazně vyslovených; v souzeném případě vykročil soud, porušiv předpis §u 1 zákona o podmíněném odsouzení, z mezi své moci trestní a dovoláváno jest se proto právem důvodu zmatečnosti čís. 11 §u 281 tr. ř. Odvolání přichází v úvahu jen tehdy, když domáháno jest se nápravy nesprávných výsledků volného uvažování soudcovského v případě, v kterém jinak soud pohyboval se v mezích zákona o podmíněném odsouzení. Odůvodněné zmateční stížnosti státního zastupitelství bylo proto vyhověti a uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2314.

Zločinu podle §u 104 tr. zák. může se dopustiti nejen úředník, který veřejnou záležitost přímo rozhoduje, nýbrž i onen, který rozhodnutí věcně připravuje (při něm spolupůsobí).

I předchozí usnesení obecní komise (živnostenské) jest připravováním rozhodnutí městské rady (spolupůsobením při něm).

Skutkový znak nepřímého braní darů jest naplněn i tehdy, když pachatel přijal dar pro politickou stranu, jejímž jest členem.

Ve smyslu posl. odstavce §u 104 tr. zák. (ve znění §u 9 zák. ze dne 3. července 1924, čís. 178 sb. z. a n.) jest vysloviti i propadnutí daru, jímž pachatel již disponoval (jejž vrátil).

Otázka, komu má býti dar odevzdán, jest otázkou ryze administrativní; zjednatí nápravu jest tu povolán vrchní zemský soud (§ 15 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 15. března 1926, Zm II 559/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného a státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 25. září 1925, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným zločinem braní darů ve věcech úředních podle §u 104 tr. zák. a pokud jím byl odsouzen k odevzdání přijatého daru 1000 Kč chudinskému fondu v Brně, a ne státu, a zamítl v zasedání neveřejném odvolání státního zastupitelství z výroku, jímž byl obžalovaný odsouzen k odevzdání přijatého daru 1000 Kč chudinskému fondu v Brně a ne státu, s tím, že o dozorčí stížnosti státního zastupitelství rozhodne vrchní zemský soud v Brně. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Zmateční stížnost obžalovaného jest bezdůvodna i po stránce hmotně-právní. Stížnost označuje především odsuzující výrok právně pochybeným proto, že podmětlem zločinu podle §u 104 tr. zák. může býti jen úředník, jenž koná správu spravedlnosti, propůjčuje služby nebo rozhoduje veřejné záležitosti, čehož prý u stěžovatele vůbec nebylo, ježto nebyl členem městské rady, ve věci podle zákona rozhodující, nýbrž jen

členem živnostenského odboru, jehož usnesení nijak nevíže městskou radu, ve věci rozhodující. Než těmito vývody sama stížnost připouští, že, byť i živnostenský výbor, jehož členem stěžovatel byl, přímo nerozhodoval o žádostech stěžovatelových, přece jenom při rozhodování svým předchozím usnesením spolupůsobil. Tu pak právem staví se napadený rozsudek na stanovisko, že i takovéto spolupůsobení s hlediska §u 104 tr. zák. úplně postačí pro zodpovědnost pachatele. Tím, že v §u 104 tr. zák. jest před slovy »rozhodování o veřejných záležitostech« použito předločky »při«, dává zákon zřejmě na jevo, že zločinu může se dopustiti nejen úředník, který v dotyčné veřejné věci přímo rozhoduje, nýbrž také onen, který věcně připravuje rozhodnutí nebo při něm spolupůsobí, byť i jen přípravováním podkladů, potřebných k takovému rozhodnutí. Podstatnou známkou jest vždy, by tu byla účast při vyřizování nebo výkonu dotyčného vyřízení (sb. n. s. č. 399; víd. sb. č. 662/84, 2383/99). I předchozí usnesení živnostenského odboru, byť i nevážalo městskou radu, jest přece jen přípravováním jejího rozhodnutí, spolupůsobením při něm, což s hlediska §u 104 tr. zák. úplně postačuje. Právem proto s uvedeného hlediska mohl vysloviti soud, že přijetí slibu i přijetí 1000 Kč, jež se stalo podle zjištění před rozhodováním o žádostech, stalo se za předpokladů §u 104 tr. zák. Tím ovšem padá i další výtká stížnosti, že slib, se svou stranou věc podporovati, není slibem rozhodování a nestačí prý proto s hlediska §u 104 tr. zák. Neboť slib ten obsahuje, jak vyplývá z důvodů rozsudku, nejen přípověď, agitovati u členů strany, pokud při vyřizování žádostí H-ových budou spolučinní, pro příznivé vyřízení, nýbrž i přípověď, vlastním hlasem v živnostenském odboru působiti na příznivé vyřízení. Tam, kde, jako v souzeném případě, jde o kolegiální usnášení, bere dar, »by úřad svůj při rozhodování o veřejných záležitostech podle povinnosti konal« každý člen sboru, který za svoje hlasování dar přijme pokud se týče dá sobě přislíbiti.

Pokud stěžovatel s hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. vytýká dále, že by neměl z toho ani v nejmenším osobního zisku, kdyby fond strany byl dostal slíbenou částku, a že přislíbení nebo přijetí daru nebo zjednání zisku může býti pokládáno za osobní zisk nebo za osobní přijetí daru jen tehdy, kdyby byl dar přijat neb slib učiněn pro úzký kruh osob, nikoli však pro politickou stranu, nelze s tímto názorem souhlasiti. Zrušovací soud naopak zdůrazňuje a vyslovuje názor, že skutkový znak nepřímého braní darů jest naplněn i tehdy, když pachatel přijal dar nebo jinak nějaký prospěch zjednal nebo sobě přislíbiti dal pro politickou stranu, jejímž jest členem, poněvadž poskytnutí daru, prospěchu nebo výhody politické straně vzhledem k tomu, že se tím strana sesiluje, znamená zároveň i nepřímou výhodu pro jednotlivé její členy. Že výhoda ta není vždy rázu hmotného, nepadá na váhu, poněvadž zákon toho nevyžaduje. Nalézací soud nepochybil proto, když tuto nepřímou výhodu považoval za postačitelnou s hlediska §u 104 tr. zák. Zmateční stížnost uplatňuje též zmatek §u 281 čís. 11 tr. ř., proto, že soud výrokem, že jest stěžovatel povinen odevzdati přijatých 1000 Kč chudinskému fondu, vybočil ze své trestní moci, ježto stěžovatel jako

obžalovaný tvrdil, že celých 3000 Kč bylo H-ovi již vráceno. Vracený dar nemůže prý býti již předmětem takového výroku. O zmatku §u 281 čis. 11 tr. ř. nemůže tu býti řeči, protože stížnost sama připouští a výslovně jako neúplnost podle §u 281 čis. 5 tr. ř. uplatňuje, že rozsudek nezjistil, že 3000 Kč bylo H-ovi vráceno. Není tu však ani neúplnosti podle §u 281 čis. 5 tr. ř., jež předpokládá pomínutí r o z h o d u j í c í skutečnosti v rozsudku. Neboť, nehledíc k tomu, že z trestních spisů nevychází na jevo, že i těch 1000 Kč, které přijal stěžovatel, bylo vráceno, a že stěžovatel nějak přispěl k vrácení 3000 Kč, nařizoval § 104 tr. zák. v poslední větě — a nařízení to změněno bylo §em 9 zák. o úplatkářství jen potud, že poskytnutý majetkový prospěch propadá ve prospěch státu — že pachatel má odevzdati dar, který dostal, ústavu chudých. Toto nařízení přichází v platnost, jakmile čin podle §u 104 tr. zák. byl spáchán. Libovolnou dispozicí pachatele nemůže býti dar o d ě n á t účelu, jemuž podle zákona propadl. Okolnost rozsudkem pomínutá nemá proto významu pro dotýčný rozsudkový výrok.

Tento výrok napadá též zmateční stížnost (po případě odvolání nebo dozorčí stížnost) veřejného obžalobce z důvodu §u 281 čis. 11 tr. ř., poněvadž prý nalézací soud překročil svou trestní pravomoc, uznáv, že přijatý dar 1000 Kč jest odevzdati chudinskému fondu v Brně, místo aby byl podle §u 9 zák. z 3. července 1924, čis. 178 sb. z. a n. vyslovil, že propadá ve prospěch státu. Avšak přezkumu napadeného výroku s hlediska uplatňovaného důvodu zmatečnosti podléhá pouze část tohoto výroku, týkající se samotného propadnutí přijatého daru, nikoli však i část, týkající se osoby oprávněného, v jehož prospěch dar se prohlašuje propadlým, poněvadž v tomto směru jde o otázku ryze administrativní, ve které nápravu učiniti přísluší vrchnímu zemskému soudu podle §u 15 tr. ř. Nebylo proto vyhověno ani zmateční stížnosti obžalovaného ani zmateční stížnosti státního zastupitelství. Pokud se týče odvolání, jež veřejný obžalobce podal v souvislosti se zmateční stížností z týchž důvodů z výroku o propadnutí přijatého daru 1000 Kč ve prospěch chudinského fondu v Brně, stačí poukázat na vývody, jimiž vyřízena byla již jeho zmateční stížnost.

Čís. 2315.

Přestupek §u 11 čis. 4 zák. o potravinách jest spáchán v místě, odkud byla zásilka vadného zboží odeslána (§ 51 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 16. března 1926, Nd I 84/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Teplicích-Šanově a okresním soudem v Jihlavě k projednání trestní věci proti Karlu B-ovi pro přestupek zákona o potravinách příslušným okresní soud v Jihlavě.

D ů v o d y:

Podle §u 51 tr. ř. přísluší trestní řízení zpravidla tomu soudu, v jehož okrsku byl trestný čin spáchán, a to i tehdy, když výsledek ke skut-